

ПРЕДГОВОРЪ

Настоящиятъ трудъ е опитъ да се установи влиянието на експортната ни политика върху действителното развитие на нашия износъ и да се набележатъ нѣкои основни начала, които трѣбва да допълнятъ тази политика. Тѣзи начала се опредѣлятъ отъ народостопанското значение на износа ни: да се повиши доходътъ на селското стопанство и съ това да се свърже по-трайно и по-цѣлостно земеделското и индустриалното производство въ страната. Това значи, че работата е изградена върху една анализа и една синтеза. Тя завършва, обаче, съ една малка конструктивна частъ, именно опитътъ да се начертае една по-цѣлостна експортна политика. Трудътъ, следователно, не е една теория, но едно изследване, което почива все пакъ въ своитѣ изводи и заключения върху опредѣлени теоритични становища. Тъкмо тѣзи становища, безъ да сж оригинални, сж решително нови за нашитѣ условия. Тѣ и вѣрата, че върша нѣщо полезно, ме поощриха и подтикнаха къмъ работа.

Изучаването на износа ни и на експортната ни политика засѣга само периода до началото на настоящата свѣтовна война. Тѣхното проучване презъ време на войната е твърде трудно, поради технически причини. Интересенъ за изводитѣ на нашата работа е периодътъ отъ първата до настоящата свѣтовна война. Презъ този почти четвъртъ вѣкъ, българскиятъ износъ претърпя сждбоносни промѣни, които наложиха съвсемъ нови насоки въ нашата експортна политика.

Трѣбва да се отбележи най-после, че работата има една твърде слаба страна. На нѣкои мѣста тя не провежда една цѣлостна и самостоятелна анализа, но използва готови статистически изводи. Това, обаче, е само техническа, но не и методологична слабостъ.

София, 5 юлий 1943 г.

Д-ръ Р. М.